

بیست و یکمین کنفرانس اپتیک و فوتونیک ایران
و هفتمین کنفرانس مهندسی و فناوری فوتونیک ایران
۲۳ تا ۲۵ دی ماه ۱۳۹۳، دانشگاه شهید بهشتی

سهم دست‌سائی اتم در پتانسیل کازیمیر-پولدر در حضور کره‌ی دی‌الکتریک

سعیده اسفندیارپور و حسن صفری

گروه فیزیک و فوتونیک، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، ماهان، کرمان

چکیده - در مقاله‌ی حاضر، مولفه‌ی دست‌سائی پتانسیل کازیمیر-پولدر برای سیستمی شامل یک اتم دست‌سان و یک کره‌ی دی‌الکتریک بررسی شده است. نشان داده شده است که دست‌سان بودن اتم سهمی در پتانسیل کازیمیر-پولدر سیستم اتم دست‌سان-کره‌ی دی‌الکتریک، ندارد. این نتیجه به نوبه‌ی خود اشاره به این دارد که دست‌سائی یک اتم سهمی در برهمکنش وان‌دروالس آن با یک اتم نادست‌سان ندارد. کلید واژه- اتم دست‌سان، پتانسیل کازیمیر-پولدر، برهمکنش وان‌دروالس، تانسور گرین، کره‌ی دی‌الکتریک.

Chirality contribution to the Casimir-Polder potential of an atom in the presence of a dielectric sphere

Saideh Esfandiarpour and Hassan Safari

Physics and Photonic Department, Graduate University of Advanced Technology, Mahan, Kerman

Abstract- In this paper, the chiral components of the Casimir-Polder potential of an atomic system in the presence of a dielectric sphere is investigated. It is shown that the chirality of the atom does not contribute to its interaction with a dielectric sphere. This, in turn, implies that the van der Waals interaction between two atoms is not affected by the chirality of one of them with the other one being achiral.

Keywords: Casimir-Polder potential, Chiral atom, Dielectric sphere, Green tensor, van der Waals interaction.

۱- مقدمه

قسمت‌های الکتريکی و مغناطیسی، قسمتی نیز سهم دست‌سازنی اتم در پتانسیل CP خواهد بود که یک فرمول کلی برای آن در مرجع [۵] داده شده است.

در این مقاله، پس از معرفی رابطه‌ی پتانسیل CP یک اتم دست‌سازن در حضور آرایش دلخواهی از اجسام دی‌الکتريک، سهم دست‌سازنی اتم در این پتانسیل را در حضور یک کره دی‌الکتريک بررسی می‌کنیم. با در دست داشتن این پتانسیل، می‌توان برهمکنش اتم-اتم (وان‌دروالس) بین یک اتم الکتريکی و یک اتم دست‌سازن را با یک حدگیری مناسب از اندازه‌ی کره به دست آورد.

۲- فرمول پتانسیل CP مولکول‌های دست‌سازن

اتم همسانگرد A را که در حالت پایه‌ی انرژی خود و در موقعیت \vec{r}_A قرار دارد در نظر می‌گیریم. سهم دست‌سازنی اتم در پتانسیل پاشندگی‌اش، در حضور آرایش دلخواهی از اجسام دی‌الکتريک، با استفاده از نظریه اختلال مرتبه دوم، به صورت زیر حاصل می‌شود [۵]

$$U(\vec{r}_A) = -\frac{\mu_0 \hbar}{\pi} \int_0^\infty d\xi \xi X(i\xi) \text{tr} \left[\nabla \times \vec{G}^{(1)}(\vec{r}, \vec{r}_A, i\xi) \right]_{\vec{r}=\vec{r}_A} \quad (1)$$

که در آن، تمام ویژگی‌های الکتريکی و هندسی محیط مادی پیرامون اتم از طریق تانسور $\vec{G}^{(1)}$ که قسمت پراکندگی تانسور گرین \vec{G} است، وارد محاسبات می‌شوند. تانسور گرین \vec{G} از معادله دیفرانسیل

$$\nabla \times \nabla \times \vec{G}(\vec{r}, \vec{r}', \omega) - \varepsilon(\vec{r}, \omega) \frac{\omega^2}{c^2} \vec{G}(\vec{r}, \vec{r}', \omega) = \vec{I} \delta(\vec{r} - \vec{r}') \quad (2)$$

پیروی می‌کند که در آن c سرعت نور و $\varepsilon(\vec{r}, \omega)$ پذیرفتاری الکتريکی نسبی محیط است. در رابطه (۱)، $X(\omega)$ قطبش‌پذیری متقاطع الکتريکی-مغناطیسی اتم در حالت پایه است و با رابطه‌ی

$$X(\omega) = \frac{2}{3\hbar} \sum_k \frac{(\omega + i\varepsilon) |\vec{d}_{k0} \cdot \vec{m}_{0k}|}{(\omega + i\varepsilon)^2 - \omega_{k0}^2} \quad (3)$$

تعریف می‌شود که در آن \vec{d}_{ij} ، \vec{m}_{ij} و ω_{ij} ، به ترتیب، گشتاور دوقطبی الکتريکی، گشتاور دوقطبی مغناطیسی و فرکانس گذار اتمی $|j\rangle \rightarrow |i\rangle$ هستند (\hbar ، ثابت پلانک

نیروی کازیمیر-پولدر (CP) که حاصل افت و خیزهای خلاء کوانتومی (میدان الکترومغناطیسی در حالت پایه) است، عبارت است از نیروی وارد بر سیستم اتمی (یا مولکولی) فاقد قطبش و بار الکتريکی خالص در حضور اجسام مغناطواالکتريک. این نیرو می‌تواند از شیب پتانسیلی نرده‌ای به همین نام به دست آید و اهمیتی اساسی در علم سطوح، زیست‌شناسی، و فناوری نانو دارد؛ با توجه به کوچک شدن روزافزون ابزار و ادوات در عصر حاضر، اهمیت وجود این نیروها (چه مفید و چه مزاحم) با گذشت زمان، همواره بیشتر از پیش آشکار می‌شود. اولین محاسبه از این دست، پیش از فرمول‌بندی توسط کازیمیر و پولدر، محاسبه‌ی نیروی کوتاه‌برد بین یک اتم و یک دیواره‌ی رسانای تخت بود که توسط لنارد-جونز انجام گرفت [۱]. این نیرو، برهمکنش دوقطبی القا شده در اتم توسط میدان افت و خیزی خلاء با تصویر دوقطبی اتم در دیواره در نظر گرفته شد. اهمیت اصلی کار کازیمیر و پولدر، محاسبات کاملاً کوانتومی و به‌کارگیری نظریه‌ی اختلال (مرتبه دوم) بود که آنان را قادر ساخت فرمول لنارد-جونز را به فاصله دلخواه اتم-دیواره تعمیم دهند [۲].

محاسبه اختلالی کازیمیر و پولدر به اتم‌های الکتريکی محدود می‌شد که در آن‌ها، گذارهای اتمی تنها از حیث دوقطبی الکتريکی مجاز هستند (اتم‌های الکتريکی). به دست آوردن فرمول پتانسیل CP در حضور آرایش دلخواهی از محیط دی‌الکتريک پیرامون اتم [۳]، و سپس در مورد اتم‌های پارامغناطیس که در آن‌ها گذارهای دوقطبی مغناطیسی نیز مجاز می‌شوند [۴]، از جمله تلاش‌های بعدی برای کلی‌تر کردن فرمول پتانسیل CP می‌باشند. در اتم‌های دارای مرکز تقارن هندسی (اتم‌های نادرست‌سازن)، هر یک از گذارهای اتمی یا دوقطبی الکتريکی-مجاز هستند یا دوقطبی مغناطیسی-مجاز. در نتیجه، پتانسیل CP به قسمت‌های الکتريکی و مغناطیسی تفکیک می‌شود. اما در اتم‌های دست‌سازن همچون آمینواسیدها و قندها که خواص منحصر به فرد، و فراوانی بالایی در ترکیبات زیستی و شیمیایی دارند، هر یک از گذارهای اتمی می‌تواند دارای هر دو گشتاور دوقطبی الکتريکی و مغناطیسی باشد. از این رو، علاوه بر

بخش بر 2π).

به سادگی می‌توان دید که این توابع با روابط زیر به هم مربوط می‌شوند:

$$\vec{N}_{n,m,p}(\vec{r}, k) = \frac{1}{k} \nabla \times \vec{M}_{n,m,p}(\vec{r}, k), \quad (10)$$

$$\vec{M}_{n,m,p}(\vec{r}, k) = \frac{1}{k} \nabla \times \vec{N}_{n,m,p}(\vec{r}, k). \quad (11)$$

در محاسبه‌ی پتانسیل با استفاده از رابطه (۱) به عناصر قطری تانسور $\nabla \times \vec{G}^{(1)}$ نیاز داریم. به این منظور نمایش ماتریسی این تانسور را در پایه‌های \vec{e}_r ، \vec{e}_θ و \vec{e}_φ که به ترتیب، بردارهای واحد شعاعی، قطبی و سمتی هستند، در نظر می‌گیریم. برای مثال، برای عنصر ماتریسی $\theta\theta$ ، با استفاده از روابط (۱۰) و (۱۱) و انجام عملیات جبری طولانی ولی سراسر، به دست می‌آوریم:

$$\begin{aligned} [\nabla_1 \times \vec{G}^{(1)}(\vec{r}_1, \vec{r}_2, \omega)]_{\theta\theta} &= \frac{ik_0}{4\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{2n+1}{n(n+1)} \sum_{m=0}^n C_{mm} \\ &\times \left\{ B_n^N(\omega) \frac{m}{\sin\theta_1} \frac{1}{\beta} [\beta h_n^{(1)}(\beta)]' h_n^{(1)}(\alpha) P_n^m(x) P_n^{m'}(y) \right. \\ &\left. - B_n^M(\omega) \frac{m}{\sin\theta_2} \frac{1}{\alpha} [\alpha h_n^{(1)}(\alpha)]' h_n^{(1)}(\beta) P_n^m(x) P_n^{m'}(y) \right\} \sin(m\bar{\varphi}) \end{aligned} \quad (12)$$

که در آن $\alpha = k_0 r_1$ ، $y = \cos\theta_2$ ، $x = \cos\theta_1$ ، $\bar{\varphi} = \varphi_1 - \varphi_2$ و $\beta = k_0 r_2$ اگرچه می‌توان جمع روی m موجود در رابطه (۱۲) را با استفاده از قضیه‌ی جمع برای هماهنگ‌های کروی به صورت بسته نوشت، ولی برای آن چه مورد نظر ماست، کافی است، طبق رابطه‌ی (۱)، قرار دهیم $\vec{r}_1 = \vec{r}_2 = \vec{r}_A$. با این کار $\bar{\varphi} = 0$ و در نتیجه، این عنصر ماتریسی صفر می‌شود. به تعویق انداختن اعمال شرط $\vec{r}_1 = \vec{r}_2 = \vec{r}_A$ تنها حجم محاسبات را بالا می‌برد و نکته آموزنده‌ای ندارد. به سادگی می‌توان دید که دو عنصر ماتریسی قطری دیگر نیز صفر هستند و بنابراین، خاصیت دست‌سازنی اتم، هنگامی که اتم در حضور یک کره‌ی دی‌الکتریک قرار دارد، سهمی در پتانسیل پاشندگی آن ندارد.

این نتیجه‌ی جالب، مستقل از شعاع کره و فاصله اتم تا مرکز کره است. البته، در حد فاصله‌ی نزدیک، این نتیجه تا جایی معتبر است که توصیف ماکروسکوپی از ساختار مولکولی کره همچنان اعتبار داشته باشد. به ویژه این که، در حد شعاع بزرگ کره، که می‌توان کره را با یک نیم‌فضای دی‌الکتریک جایگزین کرد، و نیز در حد کره کوچک که با استفاده‌ی مناسب از رابطه‌ی کلاوسیوس-ماساتی می‌توان کره را با یک اتم الکتریکی جایگزین کرد

برای محاسبه سهم دست‌سازنی در پتانسیل CP یک اتم در حضور جسمی با شکل هندسی معین، نیاز به در اختیار داشتن شکل صریح تانسور گرین جهت قرار دادن در رابطه (۱) داریم. در بخش بعد این پتانسیل را در حضور یک کره‌ی دی‌الکتریک بررسی می‌کنیم.

۳- پتانسیل CP دست‌سازن در حضور کره‌ی دی‌الکتریک

با در نظر گرفتن اتم دست‌سازن A در فاصله r از مرکز کره‌ی دی‌الکتریک و همگن با ضریب گذردهی $\varepsilon(\omega)$ و شعاع R ($r > R$) و با انتخاب مرکز کره به عنوان مبدأ دستگاه مختصات کروی، قسمت پراکندگی تانسور گرین به صورت

$$\begin{aligned} \vec{G}^{(1)}(\vec{r}, \vec{r}', \omega) &= \frac{ik_0}{4\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \frac{2n+1}{n(n+1)} \sum_{m=0}^n \frac{(n-m)!}{(n+m)!} (2 - \delta_{0m}) \\ &\times \sum_{p=\pm 1} \left[B_n^M(\omega) \vec{M}_{n,m,p}(\vec{r}, k_0) \vec{M}_{n,m,p}(\vec{r}', k_0) \right. \\ &\left. + B_n^N(\omega) \vec{N}_{n,m,p}(\vec{r}, k_0) \vec{N}_{n,m,p}(\vec{r}', k_0) \right] \end{aligned} \quad (4)$$

نوشته می‌شود [۶]. در رابطه (۴)، $k_0 = \omega/c$ و

$$B_m^M = \frac{[z_1 j_m(z_1)]' j_m(z_0) - [z_0 j_m(z_0)]' j_m(z_1)}{[z_0 h_m^{(1)}(z_0)]' j_m(z_1) - [z_1 j_m(z_1)]' h_m^{(1)}(z_0)} \quad (5)$$

$$B_m^N = \frac{[z_1 j_m(z_1)]' j_m(z_0) - \varepsilon [z_0 j_m(z_0)]' j_m(z_1)}{\varepsilon [z_0 h_m^{(1)}(z_0)]' j_m(z_1) - [z_1 j_m(z_1)]' h_m^{(1)}(z_0)} \quad (6)$$

که در آن‌ها، $j_m(z)$ تابع بسل کروی نوع اول، $z_0 = Rk_0$ و $z_1 = \sqrt{\varepsilon} z_0$ و علامت پریم به معنای مشتق نسبت به شناسه است. بردارهای $\vec{M}_{n,m,p}$ و $\vec{N}_{n,m,p}$ بردار موج‌های کروی زوج ($p = 1$) و فرد ($p = -1$) هستند که با معرفی تابع $\psi_{p,m,n}$ بر حسب تابع هنکل کروی $h_n^{(1)}(x)$ و توابع لژاندر $P_n^m(x)$ به صورت

$$\begin{aligned} \psi_{p,m,n} &= h_n^{(1)}(k_0 r) P_n^m(\cos\theta) \\ &\times [\delta_{p,1} \cos(m\varphi) + \delta_{p,-1} \sin(m\varphi)], \end{aligned} \quad (7)$$

به شکل زیر تعریف می‌شوند:

$$\vec{M}_{n,m,p}(\vec{r}, k_0) = \nabla \times (\vec{r} \psi_{p,m,n}), \quad (8)$$

$$\vec{N}_{n,m,p}(\vec{r}, k_0) = \frac{1}{k_0} \nabla \times \nabla \times (\vec{r} \psi_{p,m,n}). \quad (9)$$

(برای مقایسه مرجع [۷] را ببینید) این نتیجه همچنان پابرجاست است.

۴- نتیجه گیری

با به کارگیری فرمول سهم دست سانی یک اتم در پتانسیل کازیمیر-پولدر، به این نتیجه رسیدیم که خاصیت دست سانی اتم تاثیری در این پتانسیل در حضور یک کره دی الکتریک ندارد. از آن جا که فاصله اتم از مرکز کره و نیز اندازه ی شعاع کره در نتیجه به دست آمده تاثیری ندارد، دریافتیم که در پتانسیل برهمکنش دو اتم، هنگامی که یکی از اتم ها نادست سان است، دست سان بودن دیگری تاثیری در مقدار نیروی برهمکنش آن ها (پتانسیل وان دروالس) نخواهد داشت.

آن چه می تواند در پتانسیل یک اتم دست سان با یک کره مورد بررسی بعدی قرار گیرد، پتانسیل حاصل از دست سانی در حضور کره ای است که پاسخ آن به بخش های الکتریکی و مغناطیسی میدان، پاسخی متقاطع باشد؛ به این معنی که پاسخ آن به میدان الکتریکی (مغناطیسی)، یک میدان مغناطیسی (الکتریکی) باشد. در این صورت، باید تحقیق کرد که آیا قرار دادن تانسور گرین مربوط به چنین کره ای در سمت چپ رابطه (۱۲) و همچنین محاسبه دیگر عناصر قطری آن، به نتیجه ای غیر صفر خواهد انجامید یا خیر.

مراجع

- [1] Lennard-Jones J. E., *Processes of Adsorption and Diffusion on Solid Surfaces*, **Trans. Faraday Society** 28, (1932) 333.
- [2] Casimir H. B. G. and Polder D., *The Influence of Retardation on the London-van der Waals Forces*, **Phys. Rev.** 73 (1948) 360.
- [3] McLachlan A. D., *Three Body Dispersion Forces*, **Mol. Phys.** 6, (1963) 423.
- [4] Feinberg G. and Sucher J., *General Theory of The van der Waals Interaction*, **Phys. Rev. A** 2 (1970) 2395.
- [5] صفری ح، عزیزی س، کریم پور ر، و بومان ا. ی، سهم دست سانی در پتانسیل پاشندگی یک اتم حالت پایه در حضور یک ماده مغناطو الکتریک، **هفدهمین کنفرانس اپتیک و فوتونیک ایران**، ۱۳۸۹
- [6] Safari H., et al., *Van der Waals Potentials of Paramagnetic Atoms*, **Phys. Rev. A**, 78 (2008) 062901.
- [7] Safari H. et al., *Interatomic van der Waals Potential in the Presence of a Magnetoelectric Sphere*, **Phys Rev. A** 77 (2008) 053824.